

יוצאות שלש טפות מרות
שנפלות לתוך כוס התרעלה הזו.
אחת נקראת חצ"ץ, ואחת נקראת
מר המות, ואחת נקראת קובע"ת.
(וכלם מתכנסים לבוס זהו אחר כך) ושלש
הטפות הללו נופלות אחר כך
מהפוס הזאת (יוצאות שלש טפות)
באותה (שאותה) חרב שהורגת בני
אדם, כמו שבארנוה.

הפתח השלישי, בו עומד ממנה
אחד ששמו סנגדיא"ל, וזה ממנה
על כל אותם שמכניסים את ברית
הקדש הזו באשה אחרת, שהיא
מאותו הצד של אל נכר. וכל אלו
שמשחיתים דרכם בזה ומשקרים
באות ברית קדש, הממנה הזו
וכל אותם הממנים שעמו, כלם
מצירים בתוכם ציורים של אותם
נשים טמאות שנטמא בהן אותו
ברית קדש, וכלם רשומים לפניו
כשיוצא אדם מן העולם הזה,
ומטמאים אותו אחר כך לאותה
רוח.

ובהיכר הזה תלויים כל סודות
הכשפים להרג בני אדם טרם יגיע
זמנם, וכל הכשפים שצריכים בני
אדם, אותם שמכשפים
בכשפיהם להטמא בהם, כמו
שהיה בלעם מכשף בכשפיו,
ונטמא בהתחלה בטמאת זרע
רותחת ששפך בבהמות, ומשום
כך נדון בזה, באותה שכבת זרע
רותחת שאמרנו. ועל כן ההיכל
הזה נקרא שחת טמא.

ובהיכר הזה יש רוח אחרת
שממנה תחת אותה רוח
שלמעלה, וזו נקראת סרטז"א,
וכמה אלפים ורובות תחתיה.
וכלם עומדים על אותו הדבר
שיוצא עם הרוח של האדם
בחלום מתוך הצד הקדוש. הרוח
הטמאה וכל אותם השומרים
שעמה, כלם יוצאים ומתחברים
עם הדבר הזה, ויורדים בו

דנפלי בהאי פוס התרעלה. חד אקרי חצ"ץ.
וחד, אקרי מר המות וחד אקרי קובע"ת, (ר"א
וכלהו מתכנשי להאי כוס לבתר) ואלין תלת טיפין נפלו
לבתר מהאי כוס, (נפקין תלת טיפין) (ס"א בהתיא) דההיא
חרבא דקטלא בני נשא, כמה דאוקמוה.

פתחא תליתאה, ביה קיימא ממנא חד
סנגדיא"ל שמייה, והאי איהו ממנא,
על כל אינון דעיילי האי ברית קדישא,
באינתו אחרא, דאיהו מההוא סטרא דאל
נכר. וכל אינון דמחבלי ארמייהו בדא,
ומשקרי באת קיימא קדישא, האי ממנא, וכל
אינון ממנן דעמיה, פלהו מצייירי בגווייהו,
ציורין דאינון נשין מסאבין, דאסתאב בהו
ההוא קיימא קדישא, וכלהו אתרשימו קמיה,
פד נפיק בר נש מהאי עלמא, ומסאבי ליה
לבתר לההוא רוחא.

ובהיכרא דא, תליין כל רזי דחרשין, לקטלא
בני נשא עד לא ימטי זמנייהו,

וכלהו חרשין דאצטריכו בני נשא. אינון
דחרשי חרשייהו לאסתאבא בהו, כגון דהוה
בלעם, חרש בחרשוי, ואסתאב בקדמיתא
במסאבו דזרעא רותחת דאשדי בכעירי, ובגין
דא, ביה אתדן, בההוא שכבת זרע רותחת
דקאמרן. ועל דא, האי היכלא אקרי, שחת
טמא.

ובהאי היכלא, אית רוחא אחרא, די ממנא
תחות ההוא רוחא דלעילא, והאי
אקרי סרטז"א, וכמה אלף ורובן תחותיה.
וכלהו קיימי על ההיא מלה, דנפיק בהדי
רוחא דבר נש בחלמא, מגו סטרא קדישא.
האי רוחא מסאבא, וכל אינון גרדינין דעמיה,
פלהו נפקי ומתחבראן בההיא מלה, ונחתי
בה, ומתערבי בהדה, בגין לאכחשא לה